

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN 2026-865

12.6.2026

Frende Livsforsikring AS

Sykeforsikringer/barnekasko

Barneforsikring – meldefrist – fal. § 18-5.

Forsikrede skadet kneet under en fotballkamp i 2021. Han opererte kneet første gang ca. ett år senere. Etter å ha skadet samme kne igjen, ble han operert på nytt to ganger mot slutten av 2022. I etterkant av operasjonene fullførte forsikrede behandlingsplan i regi av fysioterapeut, og gjorde gode tester ved fem-måneders kontroll i 2023. Etter kontrollen gikk forsikrede uten oppfølging frem til 2025. Forsikrede fremsatte krav om invaliditetserstatning i 2025. I skademeldingen opplyste han at skadeårsaken var to taklinger under fotballspill i 2021 og 2022. Foretaket avslo kravet, ettersom det mente at kravet var meldt for sent. Saken reiste spørsmål om meldefristen var oversittet. Nemnda sluttet seg til sekretariatets vurdering om at forsikrede må ha hatt kunnskap om at skaden var varig mer enn ett år før han meldte kravet. Meldefristen var derfor oversittet. Nemnda ga foretaket medhold.

Saksfremstilling

Forsikrede skadet venstre kne første gang 26.5.21 etter en takling. Han opererte kneet 15.3.22.

I epikrise 15.3.22 fremgår at forsikrede hadde hatt en patellaluksasjon i venstre kne i mai 2021, som han hadde trent godt opp og følte at patella var stabil. Han var imidlertid plaget med smerter i området. Etter MR ble det anbefalt og gjennomført operasjon av ustabilt fragment som ble antatt å forårsake plagene.

Ved kontroll 29.3.22 ble det notert at såret var grodd fint, og at han skulle bruke Microporetape i 3-6 mnd.

Forsikrede skadet det samme kneet igjen 18.10.22. Det fremgår av journalnotat fra skadelegevakten samme dag, at forsikrede fikk en vridning i venstre kne under fotballspill, hvor han «følte at patella gikk ut av ledd, men som umiddelbart reponerte». Det ble anbefalt bruk av antikulasjonsskinne, som forsikrede allerede hadde tilgjengelig. Han fikk henvisning til MR.

Forsikrede ble henvist til ny operasjon, og 4.11.22 ble det utført en MPFL rekonstruksjon. Forsikrede var deretter gjennom behandling hos fysioterapeut. 5 måneder etter operasjonen fremkommer at opptreningen gikk bra, og at han hadde som mål å kunne spille fotballkamper igjen i juni 2023.

Forsikrede kontaktet foretaket 27.5.25 på telefon og opplyste om et mulig krav om utbetaling.

Forsikrede sendte skademeldingsskjema til foretaket signert 5.6.25, som foretaket mottok 17.6.25. I skademeldingen skrev forsikrede at skadeårsak var to taklinger mot venstre kne i forbindelse med fotballspill.

I journalnotat 6.6.25 fremgår at forsikrede ikke lenger kunne spille fotball som følge av ustabilt kne og smerter ved trening.

Det fremgår av internt telefonnotat i foretaket, fra samtale med forsikrede 21.8.25 at han ikke hadde vært under behandling eller oppsøkt lege for plagene etter mars 2023, da han var ferdig med behandlingsplanen ved spesialisthelsesenteret. Forsikrede opplyste at han hele tiden hadde hatt plager og smerter etter mars 2023. Han hadde tatt det med ro og sluttet med fotball.

Foretaket avsto krav om utbetaling under forsikringen 14.7.25 og 29.8.25, med henvisning til at meldefristen var oversittet.

Foretakets rådgivende lege vurderte saken 19.9.25:

Vurdering:

Den første skaden var av moderat alvorlighetsgrad, og operasjon med antatt full tilfriskning. Mottatt medisinsk dokumentasjon trekker i retning av at denne skaden ikke kvalifiserte til et forsikringstilfelle, men tilleggsskaden i oktober samme år vanskeliggjør vurderingen, og det er naturlig å se skadene og eventuell invaliditet i sammenheng. Den andre skaden var mer alvorlig med behov for forankring av ett leddbånd og rekonstruksjon av et annet. Rekonstruktiv kirurgi kan sjelden tilbakeføre perfekt anatomi og biomekanikk, og et visst varig funksjonstap må forventes selv om bedring selvfølgelig er intensjonen. I dette tilfellet kan etter min oppfatning funksjonstapet sammenlignes med rekonstruksjon av overrevet fremre korsbånd som i de fleste tilfeller medfører en viss instabilitet, og som typisk utløser en varig medisinsk invaliditet på 3-5 % avhengig av operasjonsresultatet.

Etter siste operasjon med påfølgende rehabilitering var han tilsynelatende symptomfri og velfungerende, og hadde i alle fall en klar intensjon om å gjenoppta fotballspill innen sommeren 2023. Det er plausibelt at han har forsøkt dette, men relativt raskt fått smertene tilbake og derfor trappet ned aktivitetsnivået, og til slutt avsluttet fotballkarrieren helt. Fastlege skriver 06.06.25 at han har hatt «vedvarende plager og funksjonsbegrensning», og han bekrefter selv i telefonsamtale med saksbehandler 21.08.25 at han har hatt plager «hele tiden» etter avsluttet rehabilitering i mars 2023. Det er dermed ikke tvilsomt at han har hatt brosymptomer, og det faktum at han raskt måtte trappe ned fysisk belastende aktiviteter i relativt ung alder for å unngå/ redusere smertene trekker i retning av at han må ha blitt klar over det varige skaderelaterte funksjonstapet på et langt tidligere tidspunkt enn det som ble meldt.

Forsikrede opererte kneet på nytt januar 2026 i et forsøk på å bedre smerteplagene. Som følge av komplikasjoner i etterkant av operasjonen ble han på nytt operert i februar 2026.

Foretakets rådgivende lege vurderte 19.2.26 de to nye operasjonsbeskrivelsene og uttalte:

Vurdering:

[...]. Av ny dokumentasjon fremkommer det i operasjonsbeskrivelse 06.02.26 «Pasienten har hatt vedvarende problemer etter patellaluksasjon og rekonstruksjonskirurgi.» (Dette tilbake i 2022).

Ut fra tilgjengelig dokumentasjon fremstår det fortsatt som dokumentert at han har hatt vedvarende plager til stede siden 2022. At det nå januar 2026 har blitt utført kirurgi, etter nesten tre år uten behandling, bekrefter ytterligere at plagene og funksjonstapet vedvarende har vært til stede. Fra operasjonsbeskrivelsen nevnes det at operasjonen «[...] kan tenke seg [...] vil hjelpe på smertene». Det fremstår derfor ikke som en operasjon med hensikt å gjøre han helt symptomfri og uten funksjonsnedsettelse, men for å kunne bedre noe av de kroniske plagene han har. Det har også som nevnt gått tre år siden sist behandling, så det har ikke vært snakk om en pågående, uavklart behandling. Totalt sett fremstår de nye medisinske opplysningene ikke å endre den tidligere vurderingen om at det varige funksjonstapet har måttet være til stede på et langt tidligere tidspunkt enn det som ble meldt.

Fra forsikringsbeviset om fristen for å melde krav:

Selskapet er fri for ansvar hvis kravstilleren ikke har meddelt kravet til selskapet innen et år etter at vedkommende fikk kunnskap om de forhold som begrunner kravet, jamfør bestemmelsene i forsikringsavtaleloven (FAL) § 18-5.

Forsikrede har i det vesentlige anført at meldefristen ikke er oversittet. Det er urimelig at foretaket mener at kravet skulle vært meldt innen 4.11.23, ettersom både forsikrede og leger på operasjonstidspunktet og i årene etterpå forventet at skaden ville tilhele over tid. Forsikrede har

også vært svært forsiktig med å belaste kneet, ved å slutte på idrett, senke belastning osv. for å sikre best mulig rehabilitering. Det fremstod derfor ikke naturlig å fremme et erstatningskrav på det tidspunktet.

Forsikrede bestrider at vedvarende plager i seg selv innebærer kunnskap om varig medisinsk invaliditet. Etter operasjonen i 2022 var forsikrede ung og i rehabilitering, med forventning om gradvis bedring. Forsikrede hadde aldri tidligere vært i en situasjon hvor begrepet medisinsk invaliditet var aktuelt for han. Ingen behandlende leger eller annet helsepersonell har på noe tidspunkt informert forsikrede om at tilstanden måtte anses varig eller at den kunne gi grunnlag for erstatningskrav. Forsikrede oppfattet plagene som en del av et rehabiliteringsforløp som kunne ta tid. Først da forsikrede i 2025 ble gjort oppmerksom på at vedvarende plager kunne innebære rett til erstatning, oppsøkte han lege for vurdering av varig mén og meldte kravet samme uke.

Det avgjørende tidspunktet etter fal. § 18-5 må være når forsikrede fikk kunnskap om at det forelå en varig skade som kunne gi rett til erstatning, ikke når han fortsatt hadde smerter i det han oppfattet som et pågående rehabiliteringsforløp. Forsikrede kan ikke se at det objektivt sett forelå en klar og avklart varig invaliditet i 2023. Det ble heller ikke foretatt noen medisinsk vurdering av varig mén på dette tidspunktet. Forsikrede gjennomgikk to nye operasjoner i kneet 15.1.26 og 6.2.26 grunnet vedvarende smerter og senere infeksjon med sannsynlig septisk artritt. Journalene viser at skadeforløpet fortsatt ikke var avklart tidligere, og støtter at han først over tid fikk kunnskap om varig skade.

Forsikringsforetaket har i det vesentlige anført at meldefristen er oversittet. Fristen er inntatt i forsikringsbeviset, jf. fal. § 11-1 annet ledd litra c. Fristen starter som utgangspunkt å løpe når den berettigede har kunnskap om et faktum som utgjør et forsikringstilfelle, jf. Forsikringsavtaleloven med kommentarer s. 711 (Brynhildsen m.fl. utgave 2024). For at ettårsfristen skal starte å løpe, må det kreves at alle vilkår for erstatning er til stede, dvs. at ulykkeshendelsen har ført til varig medisinsk invaliditet, jf. RG-1997-919. Når det gjelder kunnskapskravet, er det krav til positiv kunnskap om det som kan utgjøre et krav. Utbetaling har forsikringstakere krav på når det foreligger en varig medisinsk invaliditetsgrad. Det er ingen nedre grense for invaliditet etter vilkårene, jf. vilkårspkt. 5.2.3.

Skaden som oppstod i oktober 2022 var alvorlig, og forsikrede ble innvilget operasjon 2,5 uker senere. Ettersom kirurgi ikke har ført til full tilheling, foreligger det varig medisinsk invaliditet senest fra oktober 2022. Friendes vilkår fastslår likevel at forsikringstilfellet tidligst inntreffer ett år etter at ulykken inntraff. Det betyr at forsikringstilfellet inntraff senest oktober 2023. Det er likevel et krav etter fal. § 18-5, at den berettigede må ha kunnskap om at ulykken medførte varig medisinsk invaliditet. Det er imidlertid ikke et krav etter loven at det skal foreligge legedokumentasjon for slik invaliditet, jf. forsikringsavtaleloven med kommentarer.

Nemndas flertall kom i 2019-680 til at meldefristen var oversittet, da forsikrede hadde tilstrekkelig kunnskap mer enn ett år før kravet ble meldt. Det er ikke noe i mottatt medisinsk dokumentasjon, eller fra forsikrede, som antyder at han har vært helt restituert etter ulykken. Tvert om fremgår det at plagene var vedvarende og aldri helt borte. At forsikrede ikke oppsøkte behandling etter april 2023, men fant seg til ro med et betydelig lavere aktivitetsnivået tilpasset helsetilstanden, indikerer ikke at han var frisk. Å unnlate å oppsøke helsehjelp suspenderer heller ikke meldefristen. Forsikrede hadde derfor tilstrekkelig kunnskap om varig skade (mén) senest ved utgangen av 2023, og kravet måtte derfor være meldt innen utgangen av 2024, for ikke kravet skulle gå tapt etter fal. § 18-5. Kravet ble imidlertid ikke meldt før i juni 2025, og må dermed anses tapt.

Når det gjelder de nyeste operasjonene 15.1.26 og 6.2.26, har rådgivende lege vurdert at de nye medisinske opplysningene ikke endrer den tidligere vurderingen om at det varige funksjonstapet har måttet være til stede på et langt tidligere tidspunkt enn det som ble meldt.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Saken gjelder om meldefristen er oversittet, jf. fal. § 18-5.

Sekretariatet ga ikke forsikrede medhold. Sekretariatet viste til at meldefristen begynte å løpe da forsikrede hadde «tilstrekkelig kunnskap» om at hendelsen medførte en varig skade, jf. 2025-410. Det stilles hverken krav til positiv kunnskap om nøyaktig invaliditetsgrad eller kunnskap om at skaden kunne gi rett til erstatning under en forsikring. Basert på dokumentasjonen i saken, la sekretariatet til grunn at forsikrede hadde tilstrekkelig kunnskap om at skaden var varig etter mars 2023, da rehabiliteringen hadde vist å ikke ha helende effekt, eller senest ett år etter dette, halvannet år etter operasjon. Dette var mer enn ett år før forsikrede meldte krav 27.5.25. Sekretariatet viste bl.a. til at det ikke forelå noen medisinske vurderinger som kunne understøtte at full tilheling på noe tidspunkt var forventet. Meldefristen var derfor oversittet.

Nemnda slutter seg til sekretariatets begrunnelse.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Foretaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Birgitte Hagland (leder), Tonje Giertsen (bransjerepresentant), og Jan Christian Borvik (forbrukerrepresentant).